

f) kart do głosowania całkowicie przedartych lub przekreślonych albo na których wszyscy kandydaci zostali skreśleni oddano
w okręgu wyborczym nr 2
itd.

Komisja zakończyła ustalanie wyników głosowania o godz.

Przewodniczący

Zastępca Przewodniczącego

Sekretarz

Członkowie:

.....

.....

(podpisy)

(pieczęć obwodowej komisji wyborczej)

*) Karty do głosowania inne niż urzędowo ustalone albo nie opatrzone pieczęcią wojewódzkiej komisji wyborczej są nieważne.

**) Suma kart ważnych i nieważnych powinna odpowiadać liczbie oddanych kart do głosowania (c+d = b).

137

UCHWAŁA Nr 140 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 września 1977 r.

w sprawie funduszu ochrony i rekultywacji gruntów rolnych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się fundusz ochrony i rekultywacji gruntów rolnych, zwany dalej „funduszem”.

2. Dochodami funduszu są należności i opłaty przewidziane przepisami o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów.

§ 2. Środki funduszu przeznacza się na ochronę, rekultywację i poprawę wartości użytkowej gruntów, a w szczególności na finansowanie przedsięwzięć dotyczących:

- 1) przeciwdziałania erozji gruntów,
- 2) przystosowania nieużytków i bagien do potrzeb produkcji rolniczej, likwidacji potorfii oraz rekultywacji gruntów, które utraciły wartość użytkową na skutek działalności nieznanymi osobami,
- 3) użytkowania gruntów, poprawiania ich właściwości fizycznych i chemicznych oraz odkrzaczania, odkamieniania i wyrównywania tych gruntów, a także rolniczego zagospodarowania gruntów zrekultywowanych,
- 4) wykorzystania wody dla produkcji rolniczej, łącznie z budową zbiorników o pojemności do 1 mln m³ i innych urządzeń wodno-melioracyjnych, oraz intensyfikacji produkcji ryb śródlądowych,
- 5) budowy i modernizacji dróg transportu rolnego, nie będących drogami lokalnymi i państwowymi,
- 6) wdrażania prac naukowo-badawczych związanych z ochroną i rekultywacją gruntów oraz ponadplano-

wych prac geodezyjnych związanych z intensyfikacją produkcji rolniczej,

7) renowacji parków wiejskich oraz zadrzewień gruntów.

§ 3. 1. Fundusz dzieli się na terenowy i centralny.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrem Finansów ustali zasady podziału funduszu; podziału funduszu na terenowy i centralny dokonuje Minister Rolnictwa.

§ 4. Środkami funduszu terenowego dysponuje wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego), a środkami funduszu centralnego Minister Rolnictwa.

§ 5. Środki funduszu mogą stanowić źródło finansowania zadań inwestycyjnych związanych z rekultywacją gruntów na cele rolne i poprawę ich wartości użytkowej, polegających na budownictwie oraz zakupie gotowych dóbr inwestycyjnych, ponad rozmiary nakładów inwestycyjnych określonych w narodowych planach społeczno-gospodarczych, do wysokości 10 mln złotych na poszczególne zadanie.

§ 6. Uchwała nie dotyczy gruntów rolnych i leśnych pozostających pod zarządem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

138

ZARZĄDZENIE Nr 60 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 4 listopada 1977 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Sportu.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Instytut Sportu, zwany dalej „Instytutem”.

2. Instytut powstaje w drodze przekształcenia międzyuczelnianego Instytutu Naukowego Sportu Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m.st. Warszawa.

§ 3. 1. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych oraz wdrożeń w dziedzinie sportu, w szczególności związanych z upowszechnianiem sportu wśród młodzieży oraz przygotowaniami do igrzysk olimpijskich.

2. Szczegółowy zakres działania Instytutu i jego organów określa statut nadany przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 4. Nadzór nad Instytutem sprawuje Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

139

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 26 października 1977 r.

w sprawie limitowania poboru mocy elektrycznej w zakładach przemysłowych gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 150, z 1971 r. Nr 12, poz. 117 i z 1976 r. Nr 12, poz. 71) oraz § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1976 r. w sprawie określenia zadań wynikających z ustawy o gospodarce paliwowo-energetycznej, które przechodzą do zakresu działania Ministrów Energetyki i Energii Atomowej, Górnictwa oraz Gospodarki Materiałowej (Dz. U. Nr 27, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach przemysłowych gospodarki uspołecznionej mających odbiorniki o łącznej mocy zainstalowanej 500 kW i większej wprowadza się limitowanie poboru mocy elektrycznej w godzinach największego obciążenia krajowego układu elektroenergetycznego, określonych we właściwych dla danego zakładu przepisach taryfowych, zwanych dalej „godzinami strefy szczytowej”.

2. Przez limitowanie poboru mocy elektrycznej rozumie się ustalenie największego dopuszczalnego godzinowego lub 15-minutowego poboru mocy elektrycznej w godzinach strefy szczytowej. Limit 15-minutowego poboru mocy elektrycznej może być ustalony tylko dla odbiorców wyposażonych w odpowiednią rejestrującą aparaturę kontrolno-pomiarową.

3. Limitowaniem poboru mocy elektrycznej mogą być również objęte zakłady przemysłowe gospodarki uspołecznionej mające odbiorniki o łącznej mocy zainstalowanej poniżej 500 kW; jeżeli z analizy programów pracy odbiorników energii elektrycznej, opracowanych z uwzględnieniem przepisów § 5 ust. 2 pkt 7, § 14 i § 15 ust. 1 zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 września 1967 r. w sprawie ogólnych zasad eksploatacji urządzeń energetycznych (Monitor Polski Nr 51, poz. 254), wynika możliwość obniżenia poboru mocy w godzinach strefy szczytowej.

4. Limity poboru mocy elektrycznej (ust. 1—3) ustalają okręgowe inspektoraty gospodarki paliwowo-energetycznej.

§ 2. 1. Podstawę do ustalania przez okręgowe inspektoraty gospodarki paliwowo-energetycznej limitów poboru mocy elektrycznej w godzinach strefy szczytowej stanowią:

- 1) analizy planów produkcyjnych, procesów technologicznych i zdolności produkcyjnych urządzeń energochłonnych z punktu widzenia możliwości ograniczenia pobieranej mocy elektrycznej lub wstrzymania ruchu urządzeń w godzinach strefy szczytowej,
- 2) wielkości poboru mocy elektrycznej w godzinach strefy szczytowej w analogicznych okresach poprzedniego roku, z uwzględnieniem zmian powstałych w zakładzie od tego okresu,
- 3) kształtowanie się poboru mocy elektrycznej w ciągu określonej doby.

2. Limity poboru mocy elektrycznej należy ustalać w terminach do dnia 30 września każdego roku na okres obejmujący IV kwartał danego roku oraz I, II i III kwartał roku następnego.

3. Korekta ustalonego limitu poboru mocy elektrycznej może nastąpić na uzasadnione żądanie zakładu lub z inicjatywy okręgowych inspektoratów gospodarki paliwowo-energetycznej po stwierdzeniu, że ustalony uprzednio limit jest niewłaściwy.

§ 3. Zakłady przemysłowe gospodarki uspołecznionej mające odbiorniki o łącznej mocy zainstalowanej 200 kW i większej są obowiązane do:

- 1) prowadzenia dziennika poboru mocy i zużycia energii elektrycznej, którego wzór ustala Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej,
- 2) przysyłania zestawienia godzinowych odczytów zużycia energii elektrycznej w ciągu doby z trzeciej środy miesiąca lipca i grudnia do właściwego terenowo okręgowego inspektoratu gospodarki paliwowo-energetycznej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca.

§ 4. Zarządzenie nie dotyczy jednostek organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 lipca 1969 r. w sprawie limitowania poboru mocy elektrycznej w zakładach przemysłowych gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1969 r. Nr 34, poz. 254 i z 1973 r. Nr 49, poz. 275).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Materiałowej: E. Szyr

Ułożono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 863/c.

Cena 4,00 zł